

Polní opevňovací objekty americké armády **z období druhé světové války**

1. část

Obsah:

1. Okopy pro pěchotu
  - 1.1 Okop pro jednotlivce
  - 1.2 Okop pro dvojici
  - 1.2 Okop jednotlivce pro ukrytí vleže
  - 1.4 Spojovací zákopy
  - 1.5 Pozorovatelný

2. Palebná postavení doprovodných zbraní pěchoty
  - 2.1 Palebná postavení automatických zbraní
  - 2.2 Palebná postavení pro kulomet Cal .30 (lehký)
    - 2.2.1 Palebné postavení ve tvaru podkovy
    - 2.2.2 Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce

  - 2.3 Palebná postavení pro kulomet cal. 30 (těžký)
    - 2.3.1 Palebné postavení ve tvaru podkovy
    - 2.3.2 Palebné postavení složené ze tří okopů pro jednotlivce
    - 2.3.3 Palebné postavení používané při střelbě na nízkoletící cíle

  - 2.4 Palebná postavení minometu ráže 60 mm
    - 2.4.1 Obdélníkové palebné postavení
    - 2.4.2 Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce
  - 2.5 Palebná postavení minometu ráže 81 mm

  - 2.6 Palebná postavení pro pancéřovky
    - 2.6.1 Kruhové palebné postavení doplněné dvěma okopy pro jednotlivce
    - 2.6.2 Kruhové palebné postavení se střeleckým stupněm

  - 2.7 Palebná postavení protitankového kanónu ráže 37 mm
    - 2.7.1 Základní palebné postavení
    - 2.7.2 Kruhové palebné postavení
    - 2.7.3 Palebné postavení pro svažité terén

  - 2.8 Palebné postavení protitankového kanónu ráže 57 mm

  - 2.9 Palebné postavení houfnice ráže 105 mm M3

1. Okopy pro pěchotu

Okopy se rozmisťují tak, aby byla určená oblast pokryta palbou všech zbraní v nich umístěných. Zároveň musí být chráněny proti pozemnímu i leteckému pozorování a poskytovat pěchotě dostatečnou ochranu před účinky nepřátelské palby. Pěšáci jsou rozmístěni v okopech po jednom nebo po dvou. Pro zmatení nepřítele se budují také klamná postavení.

Střelecké okopy:

Slouží k individuální ochraně vojáka v přímém dotyku s nepřítelem. Poskytují dostatečnou ochranu proti účinkům pěchotních zbraní, střepinám dělostřeleckých granátů, při nájezdech tanků a nepřátelském leteckém bombardování. Základními typy jsou okop pro jednotlivce a okop pro dvojici. Volbu typu okopu provádí velitel jednotky. Okop pro dvojici se buduje buď v případě, kdy je k obsluze zbraně nutná přítomnost dvou mužů nebo z psychologických důvodů závislých na charakteru bojiště.

Delší strana okopu je obecně situována rovnoběžně s frontovou linií, ale zároveň je možné z něj vést palbu do všech směrů (je uzpůsoben pro kruhovou obranu). Vojáci obsazují okopy v případě bezprostředně hrozícího nebo již probíhajícího nepřátelského útoku. V některých situacích (nezbytný odpočinek) může velitel jednotky povolit přerušování hloubení okopů před dosažením jejich plného profilu.

1.1 Okop pro jednotlivce

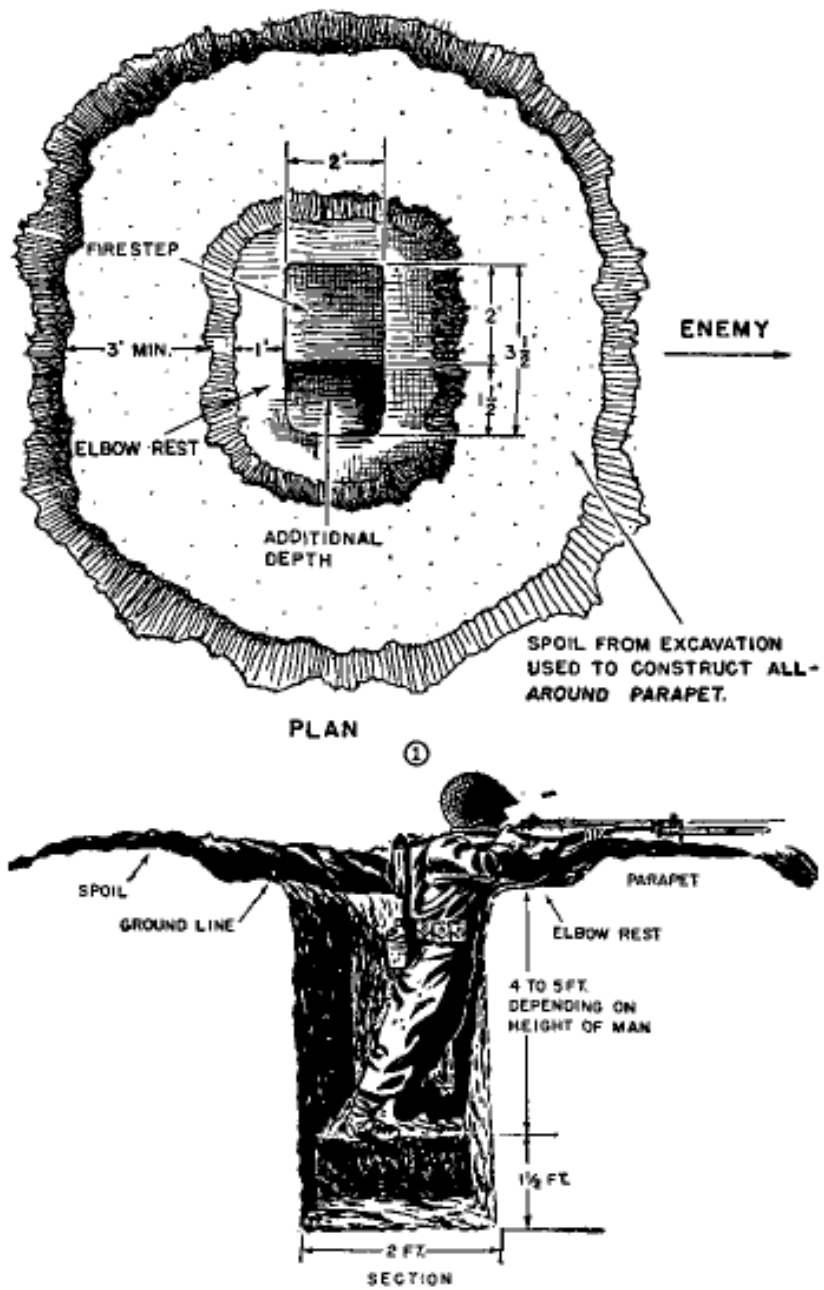
Velikost a tvar okopu musí splňovat tyto požadavky :

- a) Musí být tak malý, aby poskytoval co nejmenší cíl pro nepřátelskou palbu
- b) Jeho šířka musí být taková, aby se do něj vlezl muž sedící na střeleckém stupni
- c) Jeho délka musí umožňovat při jeho výkopu použití náradí s dlouhými násadami
- d) Hloubka ke střeleckému stupni je 4 stopy a umožňuje střelbu ve stoje
- e) Na jednom konci je vyhloubena jámka ke shromažďování vody

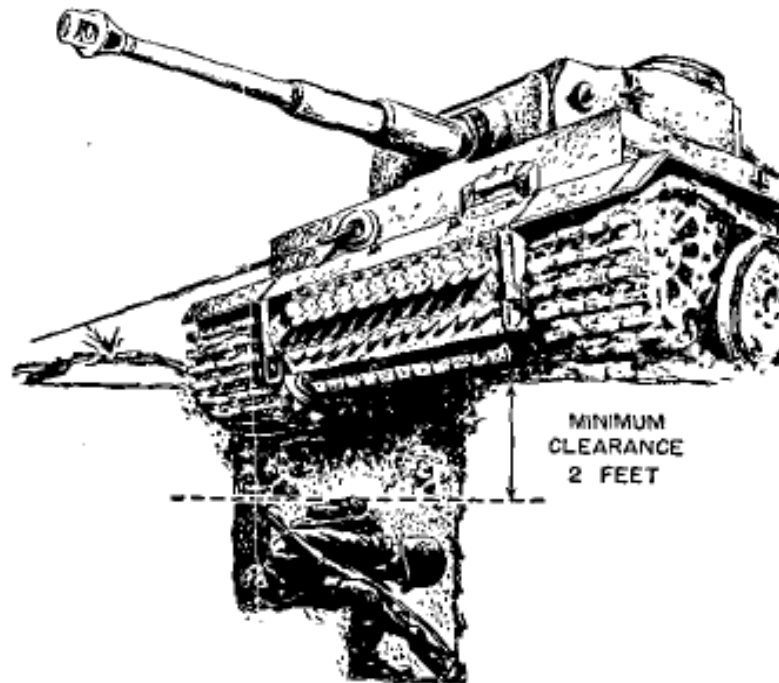
Vyobrazení okopu se všemi rozměry je na obr. 1

U většiny druhů podloží poskytuje tento druh okopu dostatečnou ochranu při nájezdech tanků. Pokud se voják ve svém postavení přikrčí je mezi ním a okolním terénem výška 2 stopy (viz. obr. 2). V oblastech se sypkým a nesoudržným podložím je třeba stěny okopu odpovídajícím způsobem zpevnit tak, aby nedošlo k jejich zhroucení. Zemina získaná při výkopu se použije k vytvoření předprsně minimálně 3 stopy a 0,5 stopy vysoké. Mezi hranou okopu a předprsní se ponechává berma, jejíž šířka musí být taková, aby si voják mohl při střelbě z ruční zbraně opřít loket. Pokud se k zamaskování předprsně použijí drny, musí je voják v místě budoucího okopu odstranit (zhruba na ploše 10 čtverečních stop) a na vhodném místě uskladnit. Na předprseň je umístí až po dokončení stanoviště.

Poznámka k obr. 2: minimum clearance 2 feet = minimální mezera 2 stopy

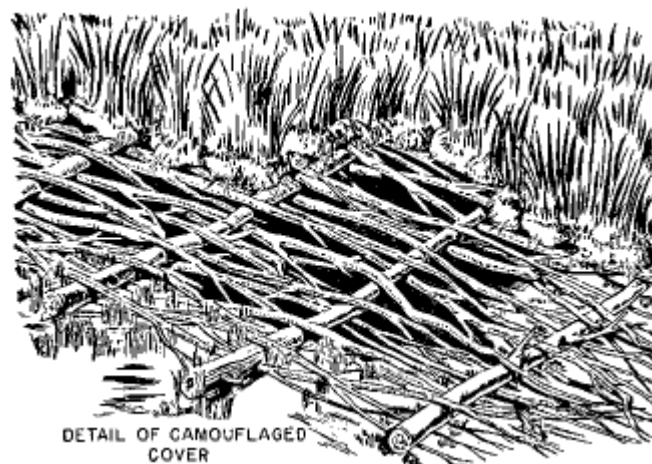

Obr. 1: Okop pro jednotlivce

Obr. 2: Okop pro jednotlivce poskytuje ochranu při nájezdech tanků

Na obr. 3 je zobrazen pečlivě zamaskovaný okop pro jednotlivce. Takovýmto způsobem zamaskované bojové postavení je výhodné zejména při napadení nepřátelskými tanky doprovázenými pěchotou. Voják zůstává v okopu ukrytý až do okamžiku, kdy přes jeho postavení přejedou nepřátelské tanky. Poté zahájí palbu na doprovodnou pěchotu.

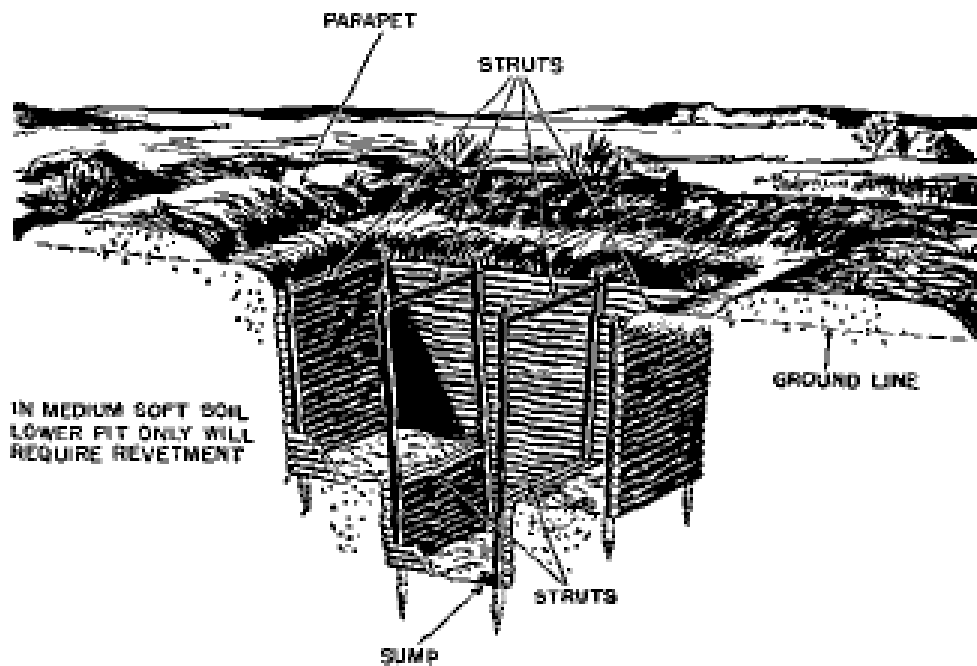
Obr. 3: Zamaskovaný okop pro jednotlivce

Obr. 4: Zamaskovaný okop pro jednotlivce – řez

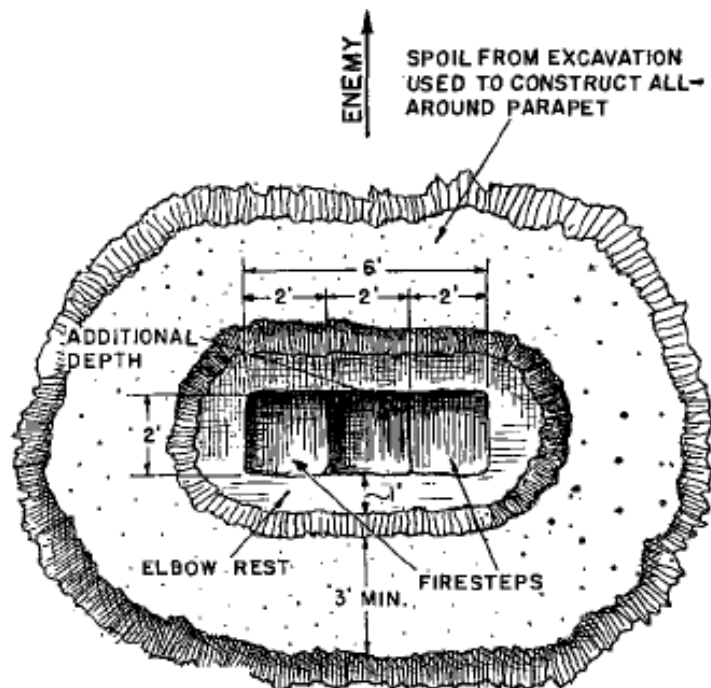
1.2 Okop pro dvojici

Jedná se v podstatě o dva propojené okopy pro jednotlivce. Okop je delší a poskytuje o něco nižší stupeň ochrany při nájezdu tanků, proti střepinám dělostřeleckých granátů a během leteckých útoků. Na obr. 5 je okop pro dvojici vyhloubený v syčkém a nesoudržném podloží, jehož stěny jsou zpevněny kulatinou.

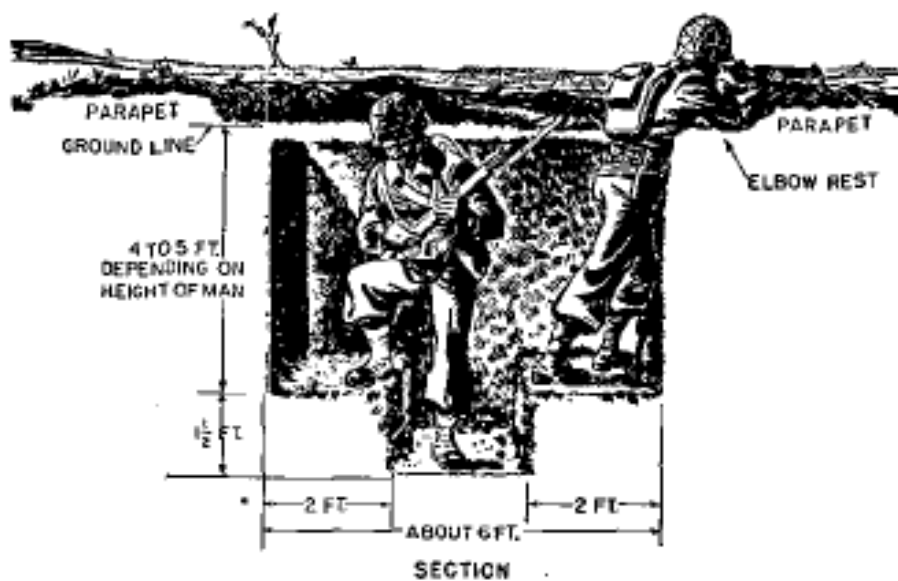

Obr. 5: Okop pro dvojici

Poznámka k obr. 5: parapet = předprseň
 sump = jímka
 strus = rozpěry
 ground line = úroveň okolního terénu

Obr. 6: Okop pro dvojici – půdorys

Obr. 7: Okop pro dvojici – podélný řez

Poznámky k obr. 6 a 7: *enemy = nepřítel*

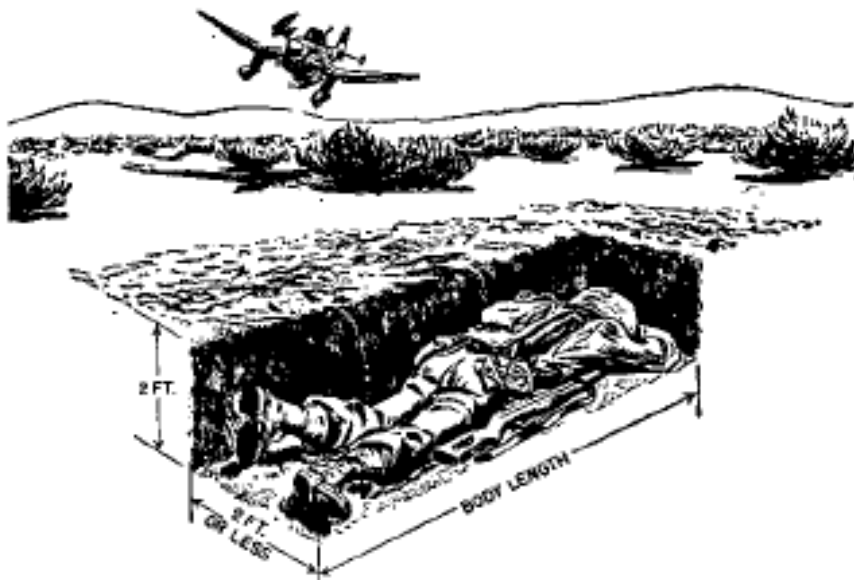
elbow rest = loketní opěrka (berma)

firesteps = střelecké stupně

depending on height of man = rozměr závisí na výšce vojáka

1.3 Okop jednotlivce pro ukrytí vleže

Tento druh okopu se v oblasti frontové linie buduje velmi zřídka. zřizují se především v týlových prostorech, kde je pravděpodobnost nepřátelského napadení malá nebo v tom případě, kdy není dostatek času pro vybudování standardních okopů pro jednoho či dva střelce. Okop pro ukrytí vleže neposkytuje ochranu při nájezdech tanků a nelze ho použít jako palebnou pozici. Poskytuje dostatečnou ochranu při dělostřeleckém ostřelování, leteckém útoku a proti palbě ručních zbraní.

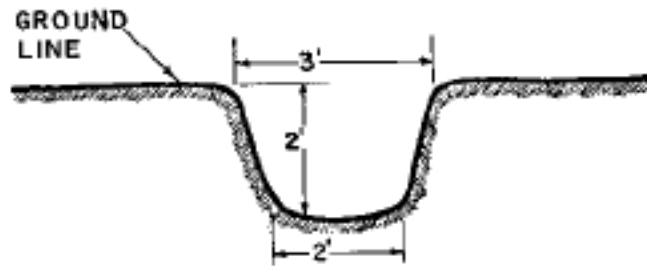

Obr. 8: Okop jednotlivce pro ukrytí vleže

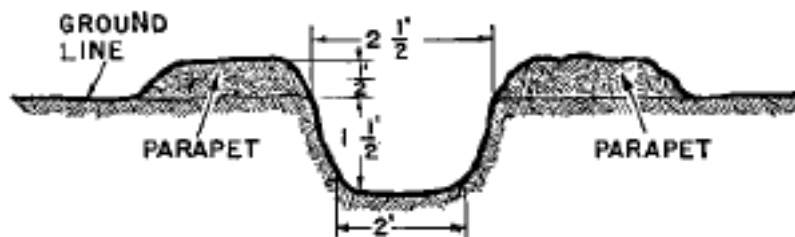
1.4 Spojovací zákopy

Spojovací zákopy lze poměrně snadno rozeznat při leteckém průzkumu a rozborem leteckých snímků. Z průběhu spojovacích zákopů může nepřítel odhalit, jakým působem je vybudováno obranné postavení. Spojovací zákopy se běžně nebudují. K jejich výstavbě se přikročí v okamžiku, kdy je zřejmé, že uspořádání obranného postavení je nepříteli už známé. Spojovací zákopy se budují pokud možno skrytě, tak aby byl jednotkám umožněn pohyb za denního světla v prostoru ohroženém nepřátelskou palbou. Jednou z možností je například vyhloubit spojovací zákopy v blízké džungli, kde je jejich průběh skryt před nepřátelským pozorováním díky husté vegetaci.

Obr. 9: Průřezný spojovací zákop bez předprsně

Obr. 10: Průřezný spojovací zákop s předprsní

1.5 Pozorovatelný

Pokud jsou v obranném postavení rozmístěni pozorovatelé, musí být jejich stanoviště dobře chráněná a zamaskovaná. K umístění pozorovatelů lze využít zamaskovaný okop pro jednotlivce nebo okop pro dvojici. Pozorovatelná s nakrytím z klád a zeminy (viz. obr. 11) poskytuje dostatečnou ochranu před střepinami dělostřeleckých granátů. K jejímu vybudování je, oproti okopům pro jednotlivce a pro dvojici, zapotřebí více času. Opět je kladen velký důraz na její důkladné zamaskování. Při jejím budování je zapotřebí vykopat 21 krychlových stop zeminy na 1 stopu její délky.

Poznámky k obr. 11: sandbags = pytle s pískem

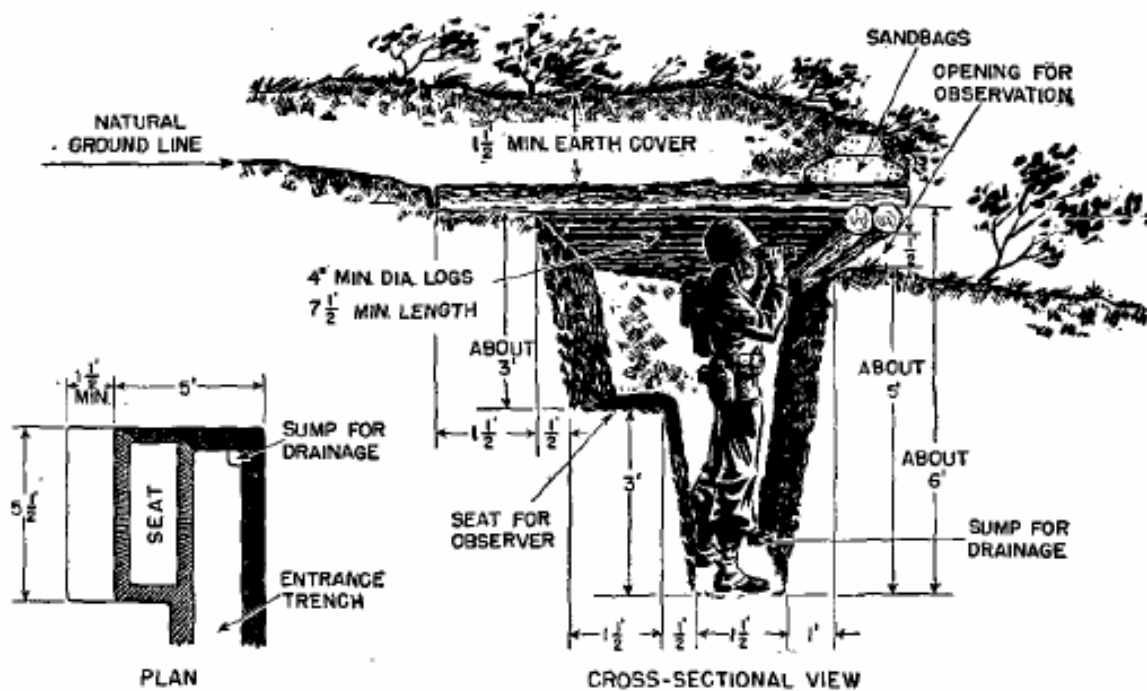
logs = klády

opening for observation = pozorovací průzor

earth cover = zemní nakrytí

sump for drainage = odvodňovací jímka

seat for observer = sedátko pro pozorovatele

Obr. 11: Pozorovatelná s nakrytím z klád a zeminy

2. Palebná postavení doprovodných zbraní pěchoty

Kulometry, protitankové kanóny a minomety se umísťují do palebných postavení z toho důvodu, aby byly před účinky nepřátelské palby chráněny, jak zbraně samotné, tak i jejich obsluha. Poblíž se dále zřizují okopy, ve kterých se ukryje ta část obsluhy, která se nenachází přímo v palebném postavení zbraně. Velký důraz se klade na maskování. Palebné stanoviště nesmí být odhaleno nepřátelským pozemním a leteckým pozorováním. Za účelem zmatení nepřítele se budují také klamná postavení.

2.1 Palebná postavení automatických zbraní

Pozn.: např. M1918 BAR

Tato zbraň nevyžaduje žádný zvláštní typ okopu. Obsluha vede palbu z běžného okopu pro jednotlivce.

2.2 Palebná postavení pro kulomet Cal .30 (lehký)

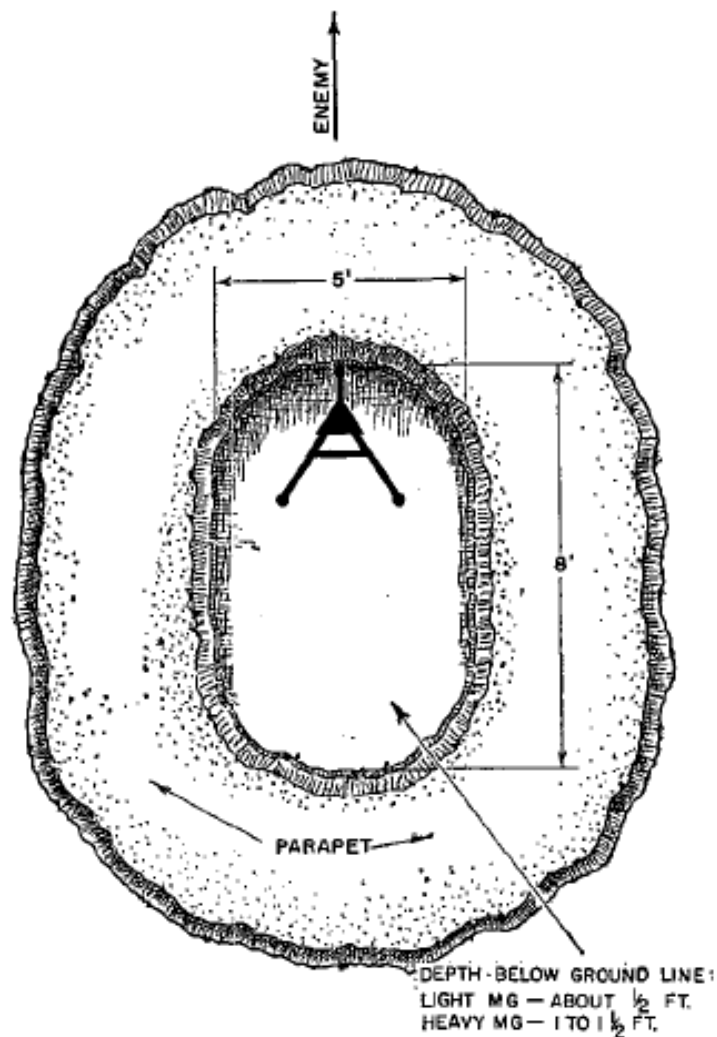
Tato zbraň se umísťuje do dvou palebných postavení:

- 1) Palebné postavení ve tvaru podkovy
- 2) Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce

2.2.1 Palebné postavení ve tvaru podkovy

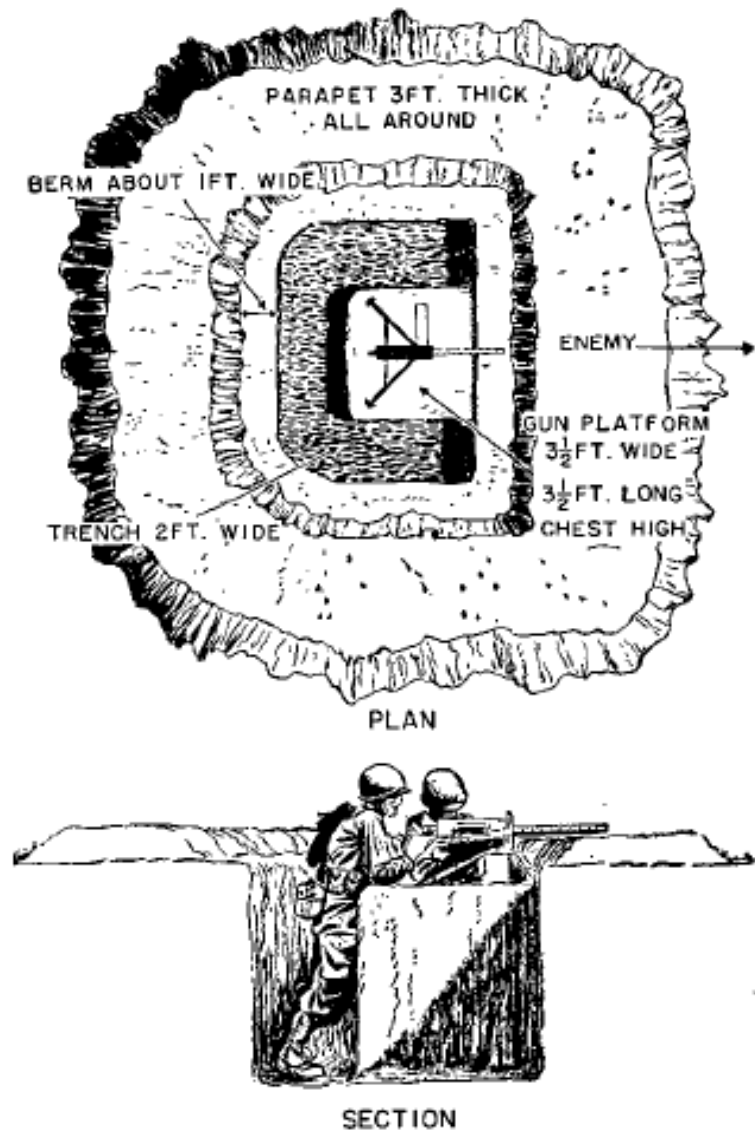
Buduje ve dvou fázích:

- 1) Zbraň se umístí do palebného postavení tak, aby v případě potřeby mohla okamžitě zahájit palbu. Pokud je obsluha zbraně vystavená nepřátelské palbě začne okop hloubit vleže. Výsledkem je mělký okop pro zbraň a obsluhu o hloubce cca $\frac{1}{2}$ stopy (viz. obr. 12). Vykopaná zemina se použije k navršení předprsně.

Obr. 12: První fáze při budování okopu tvaru podkovy

- 2) Okop se dokončí vyhloubením cca 2 stopy širokého zákopu ve tvaru podkovy podél obou bočních a zadní stěny okopu vybudovaného v první fázi. Prostředek čelní stěny okopu se upraví do podoby platformy pro kulomet. Platforma by měla sahat do výše prsou střelce. Zemina získaná při výkopu se použije k dokončení předprsně. Ta musí mít sílu nejméně 3 stopy a výšku takovou, aby byl zbrani umožněn kruhový ostřel.

Obr. 13: Dokončený okop

Poznámky k obr. 13: trench = zákop

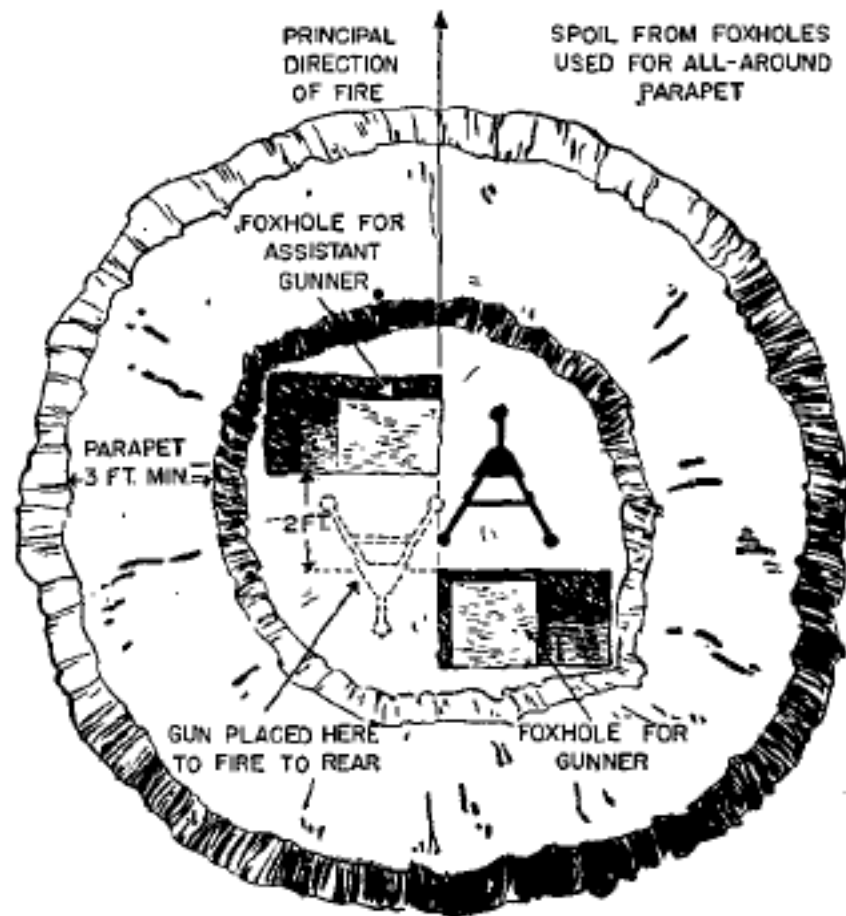
gun platform = platforma pro zbraň

berm = berma

Takovýto druh okopu poskytuje obsluhu a zbraň ochranu před účinky palby pěchotních zbraní a proti střepinám dělostřeleckých granátů nebo leteckých bomb. Pokud je vybudován v pevném podloží, může jej obsluha použít jako úkryt při nájezdech nepřátelských tanků. Pokud už je zcela zřejmé, že se tank chystá přes palebné postavení přejít, obsluha zbraň sundá z platformy a položí ji na dno. Oba členové obsluhy se v okopu přikrčí každý na svou stranu. V málo soudržném terénu je třeba stěny okopu zpevnit svisle zasazenými kládami o průměru cca 8 palců.

2.2.2 Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce

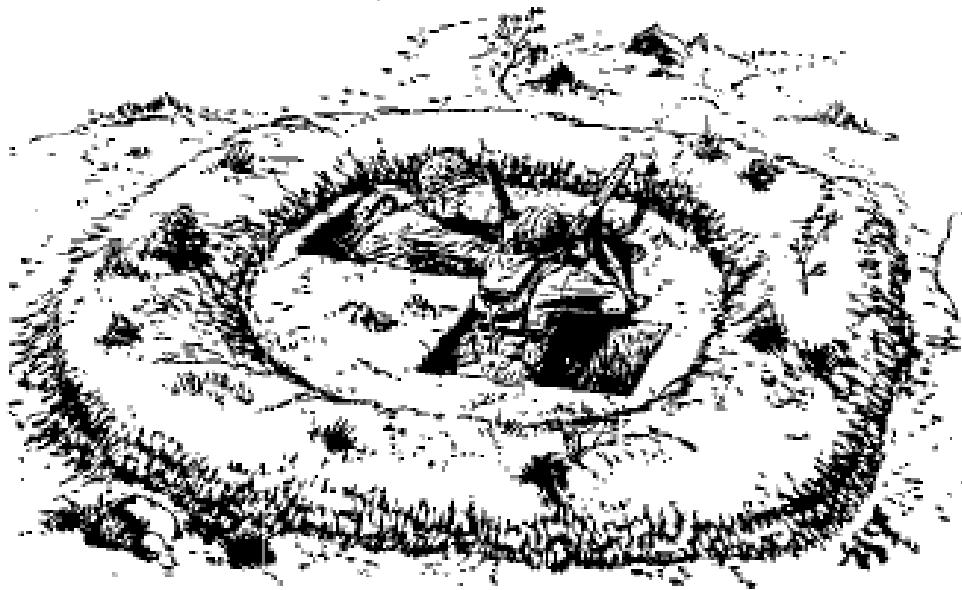
Součástí tohoto okopu jsou dva standardní okopy pro jednotlivce rozmístěné v blízkosti zbraně. Před zahájením výkopových prací se na zemi vyznačí hlavní směr palby kulometu. Napravo od této značky se vyhloubí okop pro střelce, nalevo, o 2 stopy více vpředu se vybuduje okop pro střelceva pomocníka. Kolem obou okopů a postavení zbraně se navrší předprseň. Její výška musí být taková, aby byl zbrani umožněn kruhový obstřel. Při nájezdech tanků se kulomet sejme z trojnožky. Obsluha se v okopu přikrčí. Jeden člen má u sebe trojnožku a ten druhý kulomet. Palbu do opačného směru lze vést tak, že střelec zaujme pozici v okopu pomocníka a naopak. Zbraň je samozřejmě nutno také přemístit (viz. obr. 14 – čárkovaný obrys)

Obr. 14: Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce - půdorys

*Poznámky k obr. 14: foxhole for assistant gunner = okop pro střelceva pomocníka
foxhole for gunner = okop pro střelce
principal direction of fire = hlavní směr palby*

Výběr typu kulometného okopu je dán místními podmínkami a situací na bojišti. Obecně však platí, že okop ve tvaru podkovy je, co se týče použití, mnohem flexibilnější. Druhý typ okopu lze však vybudovat za mnohem kratší dobu a poskytuje obsluze kulometu vyšší stupeň ochrany při nájezdech tanků. Z těchto důvodů je preferováno palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce.

Obr. 15: Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce – pohled

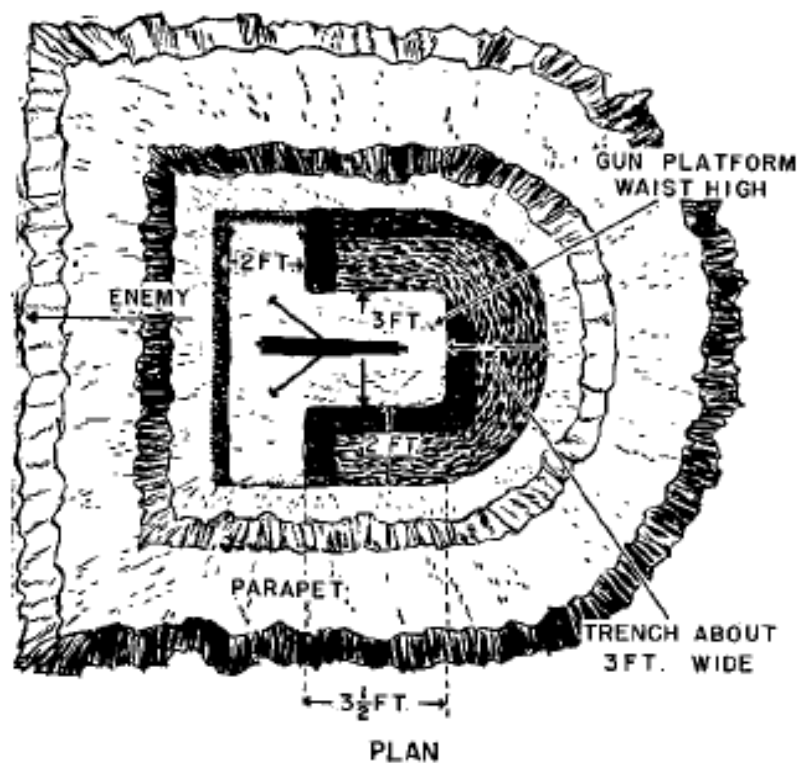
2.3 Palebná postavení pro kulomet cal. 30 (těžký)

Používají se tři základní typy palebných postavení:

- 1) Palebné postavení ve tvaru podkovy
- 2) Palebné postavení složené ze tří okopů pro jednotlivce
- 3) Palebné postavení používané při střelbě na nízkoletící cíle

2.3.1 Palebné postavení ve tvaru podkovy

Palebné postavení je velmi podobné odpovídající variantě č. 1 pro lehký kulomet (viz. 2.2.1). Postup výstavby je stejný, okop je však o něco hlubší (cca 1 – 1,5 stopy). Uspořádání okopu umožňuje palbu v rozsahu 180°. Při palbě směrem dozadu musí střelec opustit zákop a usednout na přední část platformy pro umístění zbraně. U většiny druhů podloží poskytuje okop ochranu zbraní a obsluze při nájezdech tanků. Pokud je podloží nesoudržné nebo sypké, je třeba jeho stěny vyztužit kládami o průměru cca 8 palců, způsobem popsáním v kapitole 2.2.1. Při bezprostředním ohrožení najíždějícím tankem se kulomet i s trojnožkou uloží na dno okopu a oba členové obsluhy se přikrčí, každý na své straně, u jeho bočních stěn.

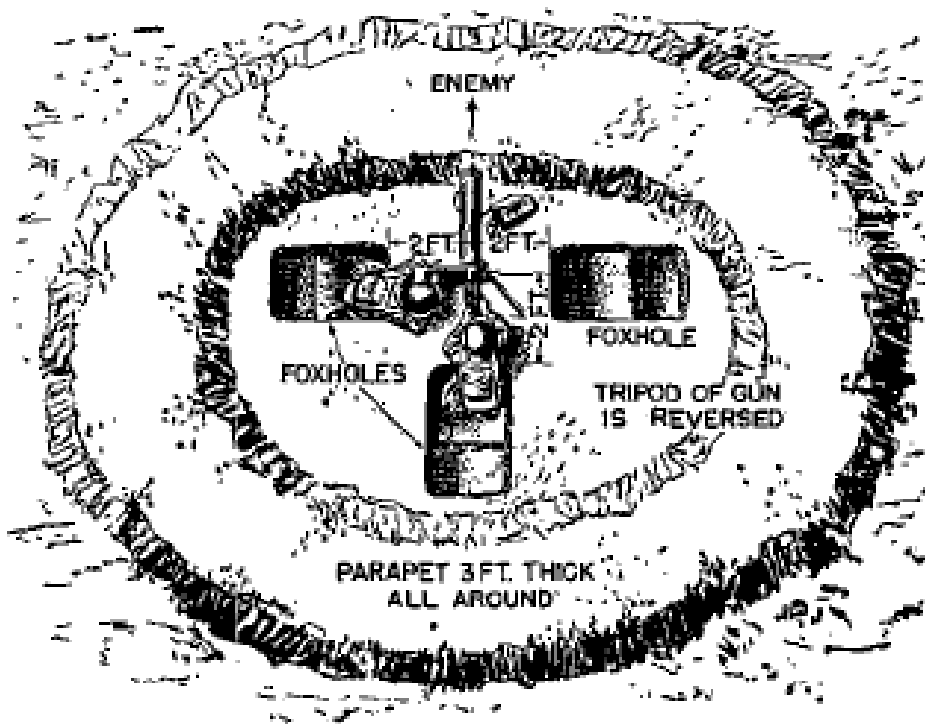

SECTION

Obr. 16: Palebné postavení ve tvaru podkovy

2.3.2 Palebné postavení složené ze tří okopů pro jednotlivce

Střelec má své místo v prostředním okopu, pomocník po jeho levé straně. Třetí okop zůstává prázdný do okamžiku, kdy je nutné vést palbu doleva. Pokud tento případ nastane střelec a jeho pomocník se přesunou proti směru hodinových ručiček. Střelec se přemístí do okopu, který byl předtím prázdný a pomocník se přesune na jeho původní místo. Z vykopané zeminy se vytvoří předprseň okolo celé palebné pozice. Její výška musí být opět taková, aby zbraň umožňovala střelbu v rozsahu 360°. Při nebezpečí přejíždění nepřátelských tanků se postupuje stejně, jako je uvedeno v kapitole 2.2.2., s tím rozdílem, že zbraň se nesundává z trojnožky.

Obr. 17: Palebné postavení složené ze tří okopů pro jednotlivce

Při volbě typu okopu je opět nutné přihlédnout k místním podmínkám a situaci na bojišti. Při nasazení těžkého kulometu je vhodnější budovat okop ve tvaru podkovy. Změnu směru palby lze provést mnohem rychleji a při nájezdech tanků není nutné zbraň sejmout z trojnožky.

2.3.3 Palebné postavení používané při střelbě na nízkoletící cíle

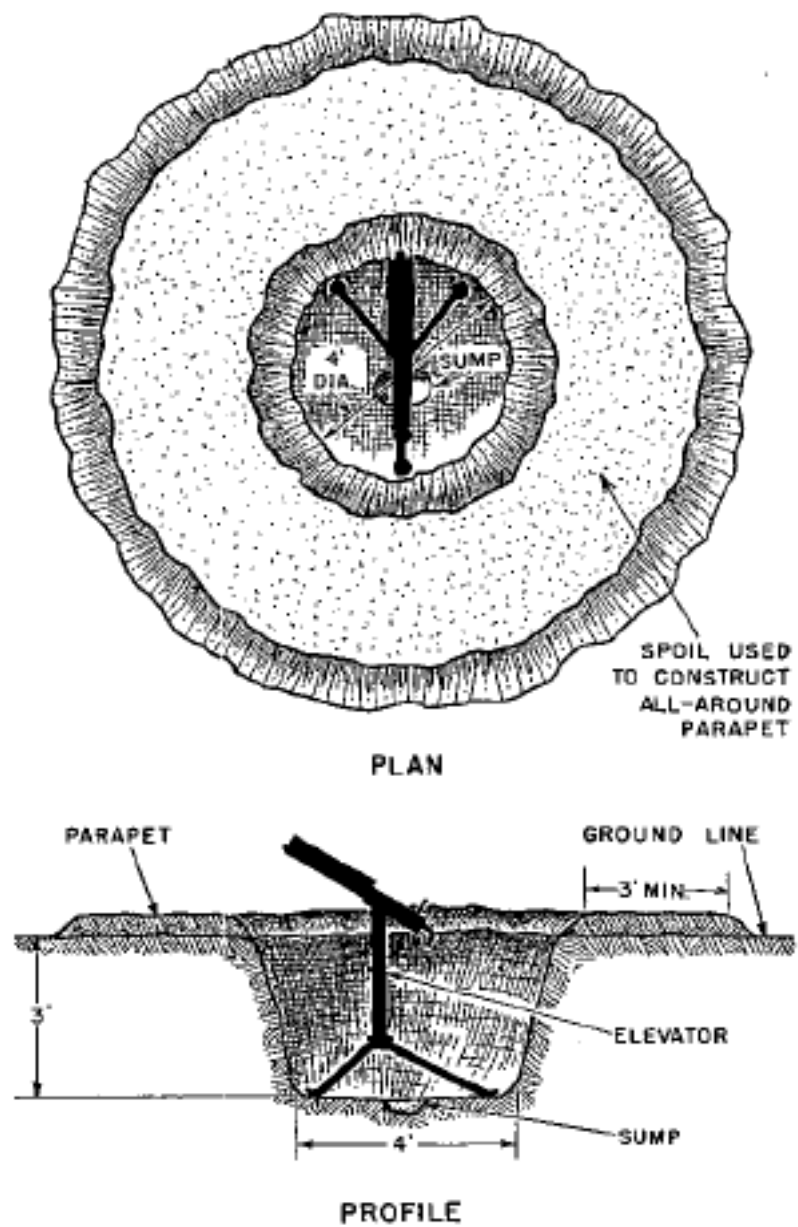
Zbraň nasazená na speciálním podstavci se umísťuje do kruhového okopu, který má u dna průměr cca 4 stopy. Jeho hloubka se volí taková, aby poskytoval dostatečnou ochranu při leteckém útoku a zároveň, aby z něj bylo možno v případě potřeby vést palbu proti pozemním cílům. Okop se buduje pouze tam, kde je kulomet nasazen jako protiletecká zbraň. Toto palebné postavení nemůže obsluhuje zajistit ochranu při nájezdech tanků.

Poznámky k obr. 18: elevator = podstavec zbraně

sump = jímka na vodu

ground line = úroveň okolního terénu

Obr. 18: Palebné postavení používané při střelbě na nízkoletící cíle

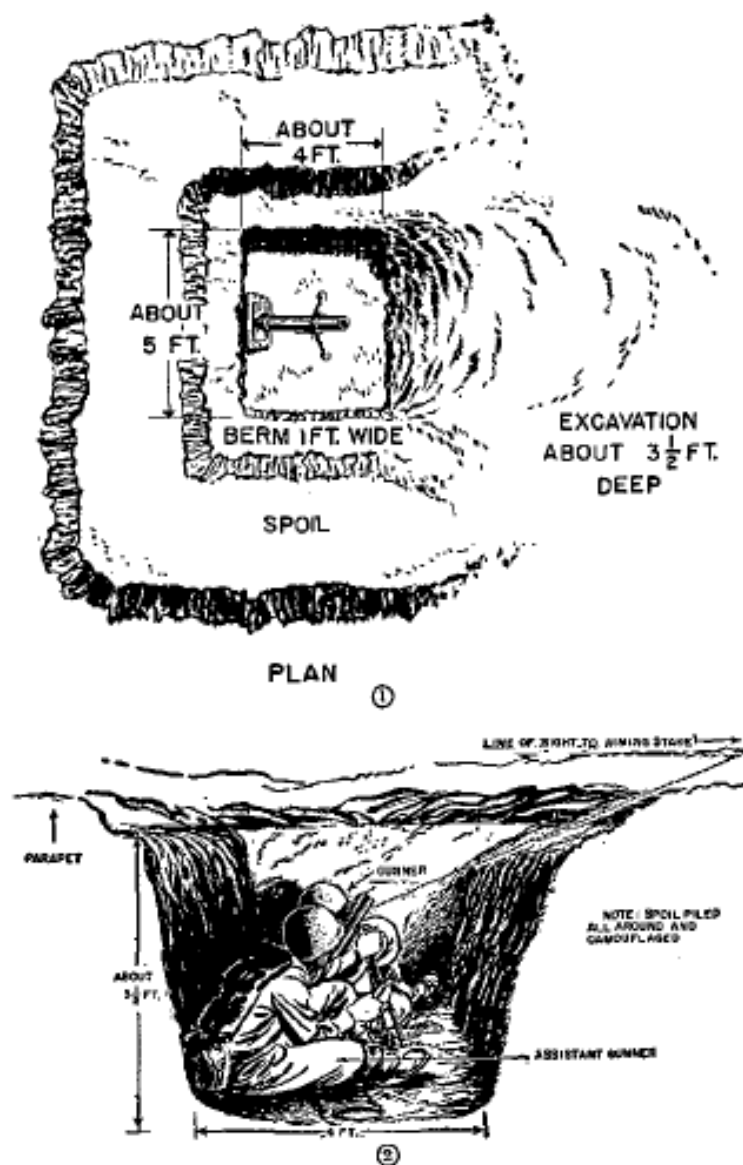
2.4 Palebná postavení minometu ráže 60 mm

Používají se dva druhy palebných postavení:

- 1) Obdélníkové palebné postavení
- 2) Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce

2.4.1 Obdélníkové palebné postavení

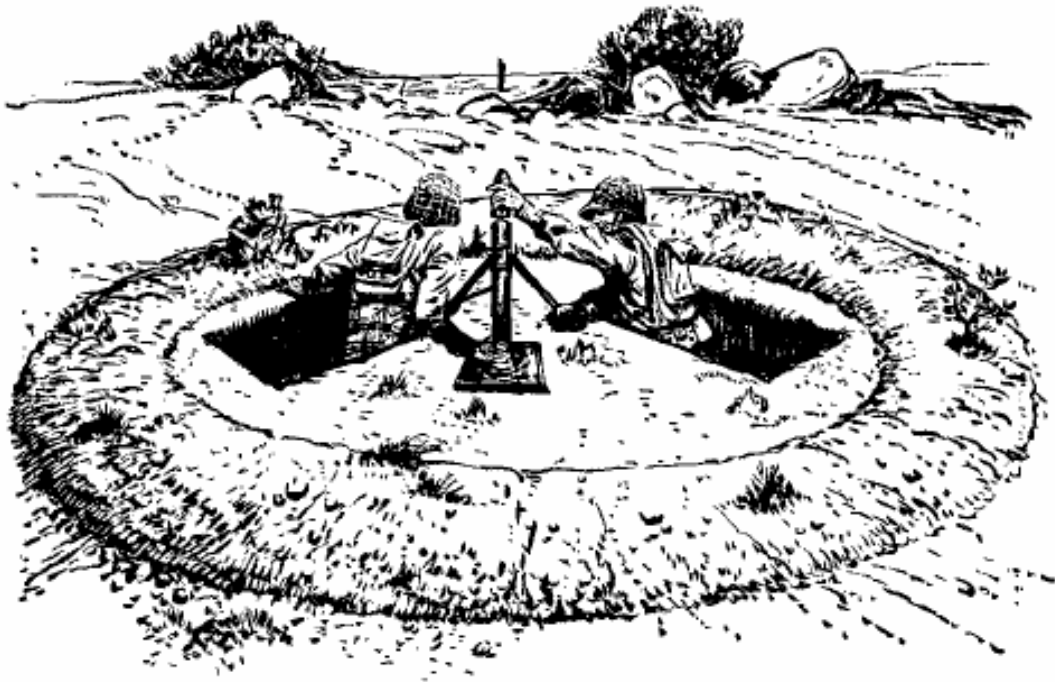
Okop musí mít co možná nejmenší rozměry, aby byla zajištěna dobrá ochrana zbraně a obsluhy při nepřátelském dělostřeleckém ostřelování a při leteckých útocích. Do okopu se musí vlézt zbraň, střelec, jeho pomocník a pohotovostní dávka munice. Přední stěna okopu je zkosená tak, aby zaměřovací kolíky, zatlučené ve vzdálenosti 10 yardů, z něj byly dobře viditelné. Z vykopané zeminy se kolem celého okopu vybuduje předprseň. Zbývající členové obsluhy se ukryjí v okopech pro jednotlivce, které si vyhloubí nedaleko minometného postavení. Další zásoba munice se uschová ve zvlášť vybudovaných úkrytech.

Obr. 19: Obdélníkový okop pro minomet ráže 60 mm

2.4.2 Palebné postavení složené ze dvou okopů pro jednotlivce

Zbraň není schována pod úroveň terénu. V zemi je zapuštěno pouze ložiště minometu. Střelec a jeho pomocník obsluhují zbraň z okopů pro jednotlivce. Tento druh palebného postavení je preferován v případě, kdy nemůže být ohrožen nepřátelským ostřelováním.

Obr. 20: Palebné postavení 60 mm minometu složené ze dvou okopů pro jednotlivce

2.5 Palebná postavení minometu ráže 81 mm

Jedná se v podstatě o stejný okop, jaký se buduje pro minomet ráže 60 mm. Vzhledem k rozměrům zbraně je však úměrně větší. V jeho stěnách je možno vybudovat zpevněné výklenky pro uskladnění munice.

2.6 Palebná postavení pro pancéřovky (bazooka)

Používají se dva typy palebných postavení:

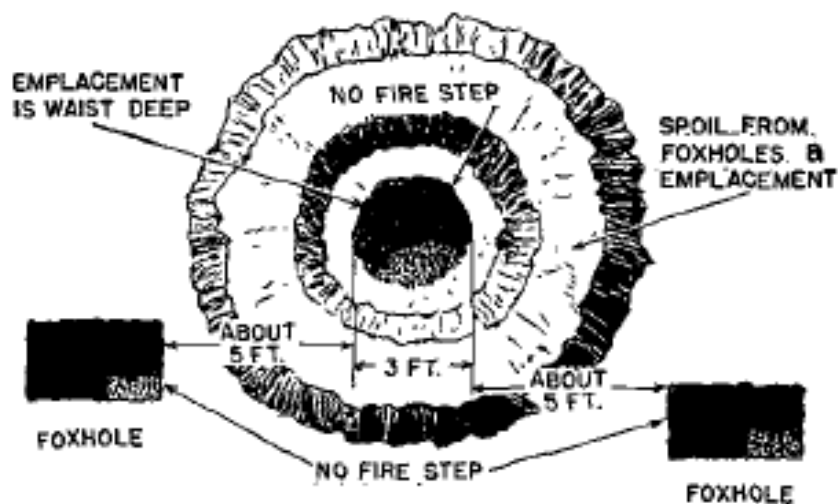
- 1) Kruhové palebné postavení doplněné dvěma okopy pro jednotlivce
- 2) Kruhové palebné postavení se střeleckým stupněm

2.6.1 Kruhové palebné postavení doplněné dvěma okopy pro jednotlivce

Vlastní palebné postavení má kruhový půdorys. Jeho průměr je cca 3 stopy a jeho hloubka činí cca 3,5 stopy. Prostor v okopu je dostatečný pro dva muže obsluhy. Rozměry okopu umožňují střelbu s maximální elevací zbraně při zajištění ochrany obsluhy před zášlehem při odpálení projektilu. Okop neposkytuje obsluze a zbrani ochranu při nájezdech tanků. Z toho důvodu si oba členové obsluhy v blízkosti palebného stanoviště vyhloubí každý svůj okop pro jednotlivce bez střeleckého stupně. Zbraň musí být připravena k palbě do posledního možného okamžiku. Teprve při bezprostředním nebezpečí najetí tanku na palebné stanoviště se obsluha ukryje ve svých okopech.

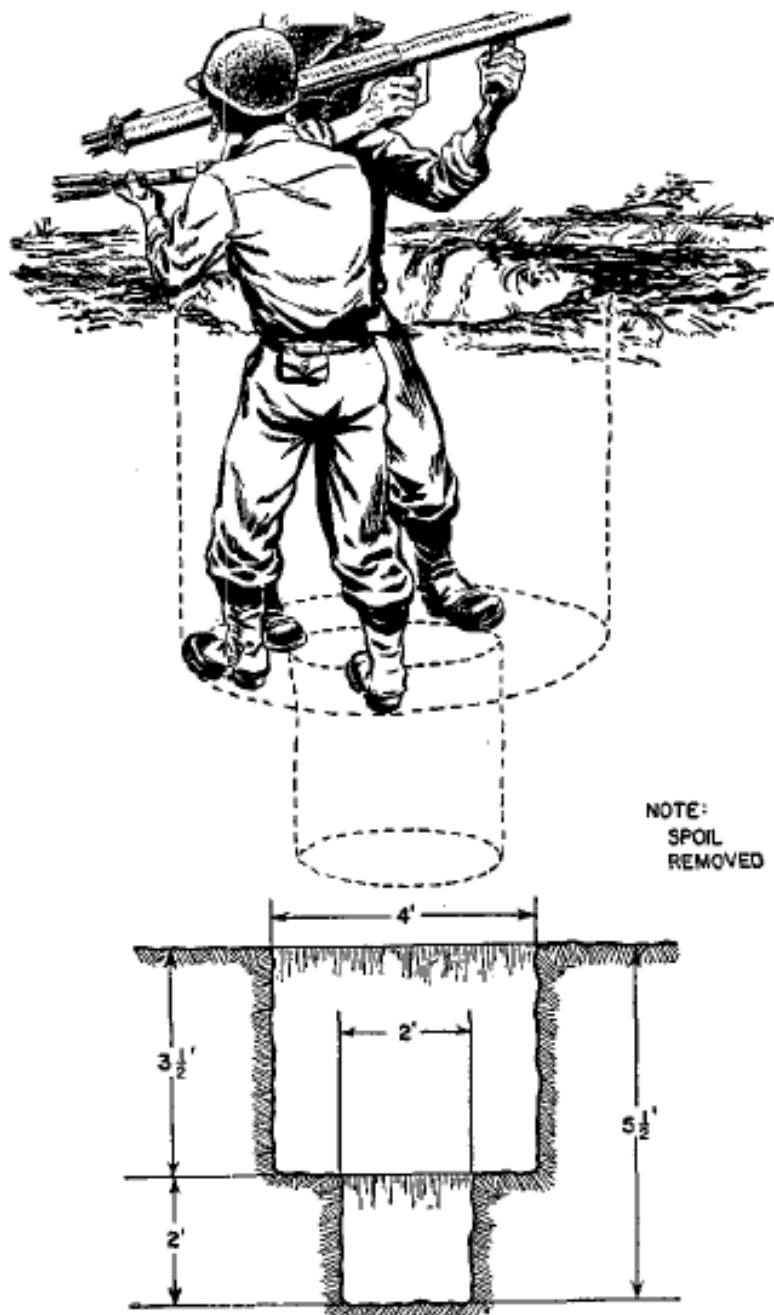
PERSPECTIVE VIEW

Obr. 21: Kruhové palebné postavení doplněné dvěma okopy pro jednotlivce

2.6.2 Kruhové palebné postavení se střeleckým stupněm

Vrchní část palebného postavení má průměr 4 stopy a hloubku 3,5 stopy. Na dně se dále vykope kruhové zahloubení o průměru a hloubce 2 stopy. Vznikne tak 1 stopu široký střelecký stupeň. Při nájzdu tanku si střelec a jeho pomocník sednou na střelecký stupeň a přikrčí se. Jakmile nebezpečí pomine neprodleně zaujmou původní pozici a zahájí palbu.

Obr. 21: Kruhové palebné postavení se střeleckým stupněm

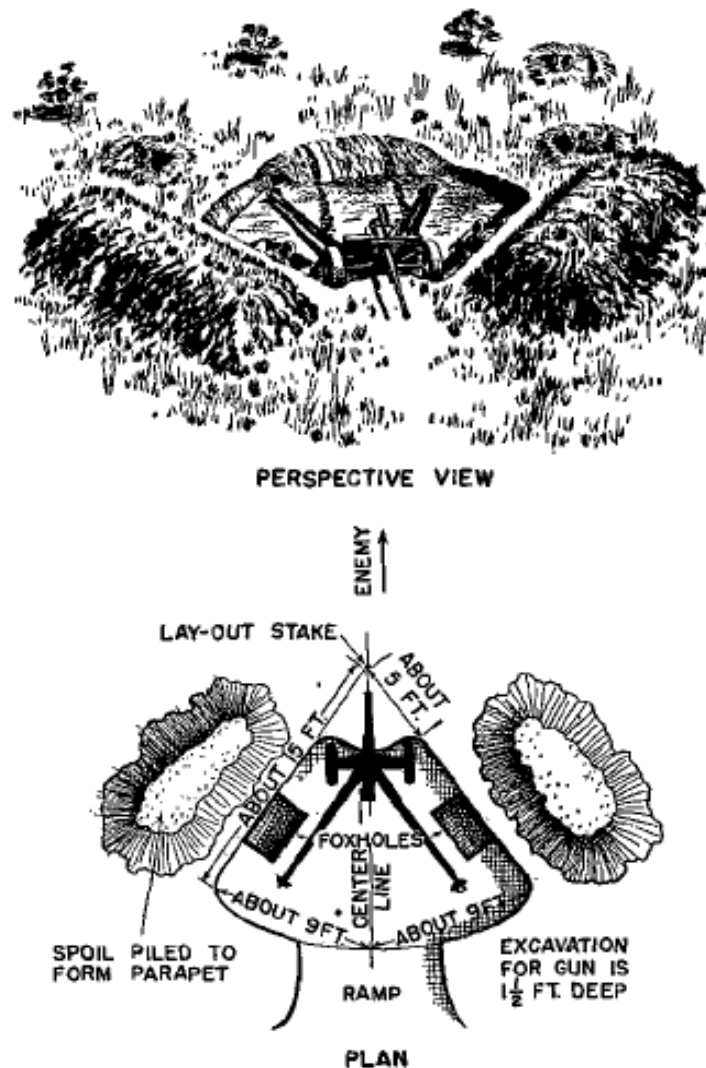
2.7 Palebná postavení protitankového kanónu ráže 37 mm

Pro umístění této zbraně se používají tři typy palebných stanovišť. Každé z nich je přizpůsobeno jiným terénním podmínkám.

- 1) Základní palebné postavení
- 2) Kruhové palebné postavení
- 3) Palebné postavení pro svažité terén

2.7.1 Základní palebné postavení

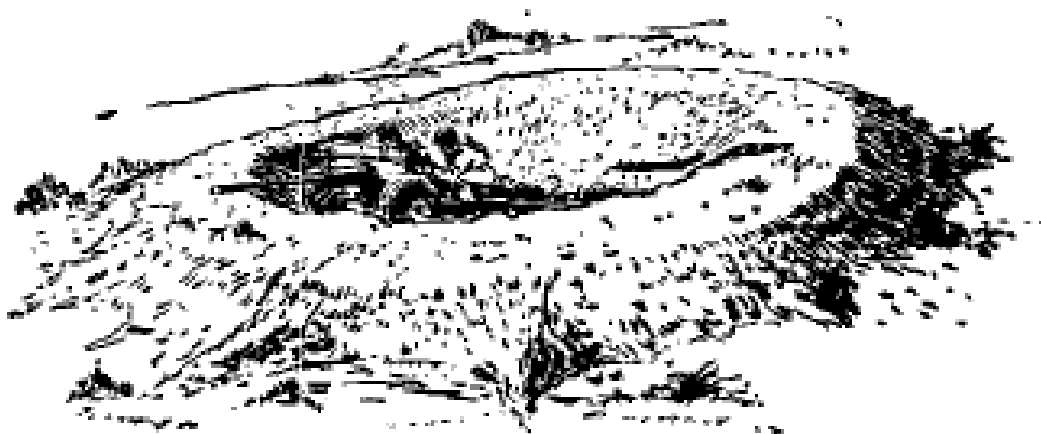
Tento typ palebného postavení se buduje tam, kde je naprosto zřejmé, z jakého směru se budou přibližovat nepřátelská obrněná vozidla. Využití najde při obraně silničních zátarasů a v místech, kde je možnost bočních paleb na nepřítele. Zbraň umístěná v tomto stanovišti může vést střelbu s omezeným odměrem. Výhodou však je možnost rychlého zahájení palby. Vjezdová rampa se nachází v týlu okopu. Rozměry okopu jsou na obr. 25.

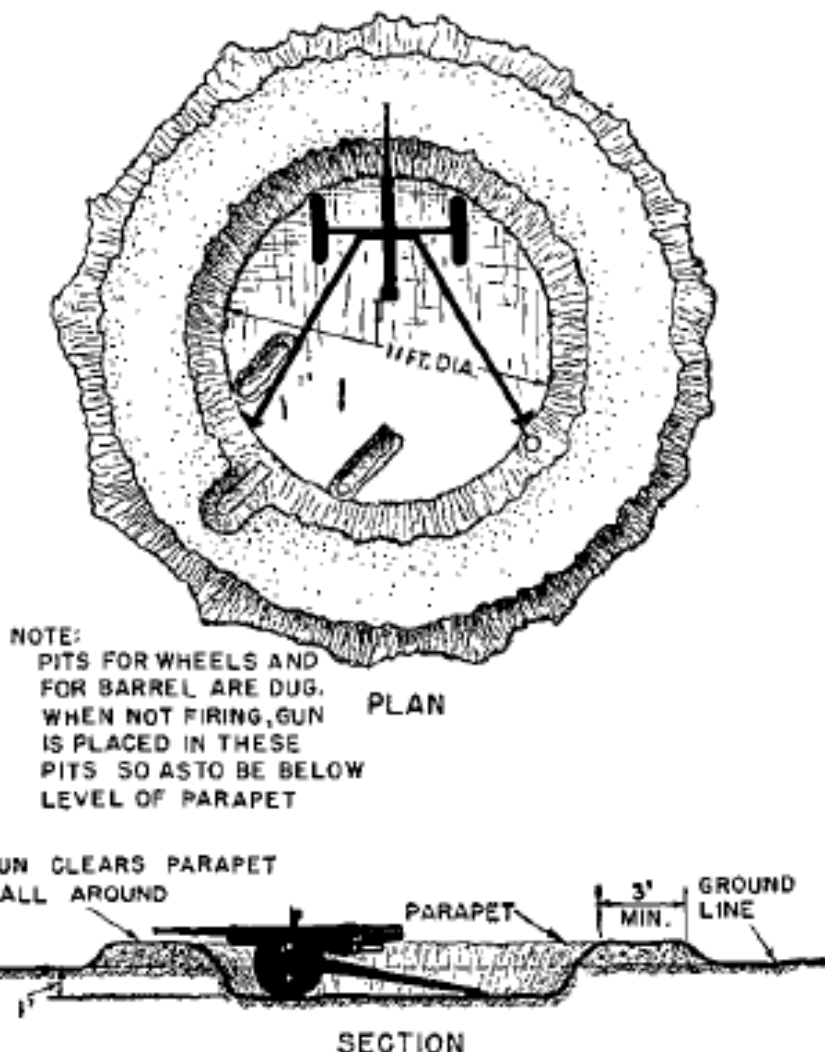
Obr. 22: Základní palebné postavení protitankového kanónu ráže 37 mm

2.7.2 Kruhové palebné postavení

Buduje se v plochém terénu, umožňuje postřelovat bojiště v rozsahu 360°. Tvoří jej kruhová prohlubeň o průměru 11 stop a hloubce 1 stopa. Předprseň je silná 4 stopy a její výška činí zhruba 9 palců. Výška předprsně musí být taková, aby byl zbraní umožněn kruhový obstřel. Stěny okopu mohou být, k usnadnění vjezdu a výjezdu zbraně, sešikmeny. Na dně okopu se vykopou prohlubně pro kola kanónu a v předprsní (popř. ve stěně okopu) zářez pro hlaveň. V době nečinnosti se koly najede do prohlubně a kanón tak bude schován pod úroveň vrchní hrany předprsně. Uprostřed okopu nebo v jeho stěně může být vyhlouben výklenek pro uskladnění pohotovostní dávky munice. Další munice je uskladněna v úkrytech vybudovaných poblíž palebného postavení. Při změně směru palby je třeba zvýšit elevaci kanónu, zatáhnout jej dovnitř okopu, pootočit do požadovaného směru a posunout zpět, co nejbližší k jeho stěně.

Obr. 23: Kruhové palebné postavení protitankového kanónu ráže 37 mm - pohled

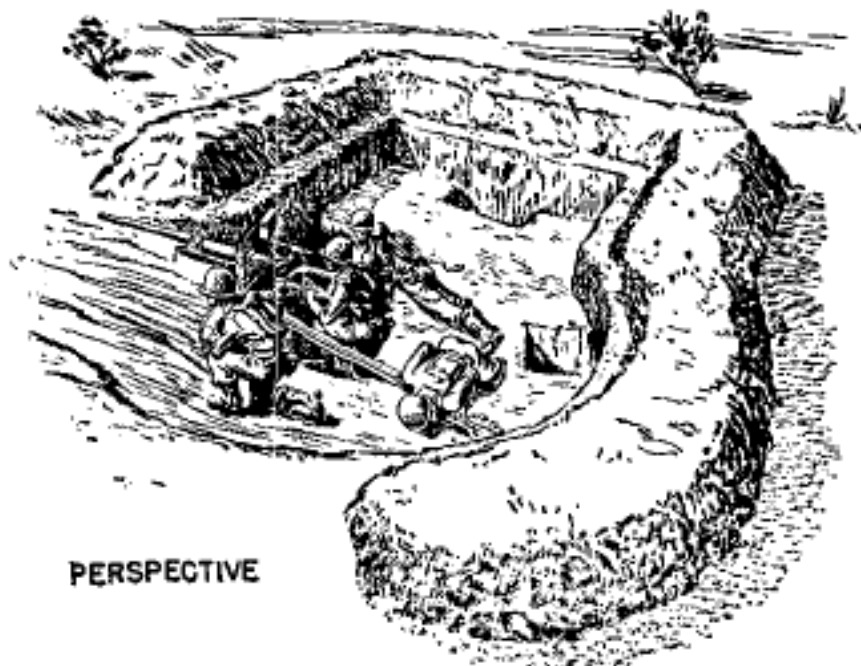
Obr. 24: Kruhové palebné postavení protitankového kanónu ráže 37 mm – půdorys a řez

2.7.3 Palebné postavení pro svažité terén

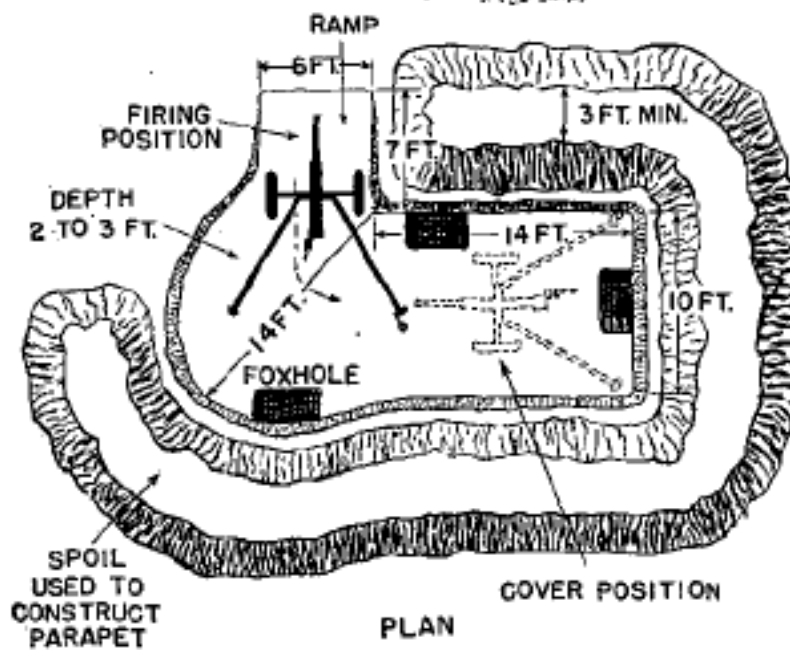
Tento druh palebného postavení se buduje ve svažitém terénu, poskytuje částečnou ochranu při bočním ostřelování a je obtížně rozeznatelné při nepřátelském pozemním pozorování. Okop je 10,5 stopy široký, 14 stop dlouhý a 3,5 stopy hluboký. K zatlačení děla do palebného postavení slouží rampa, která může být buď přímá nebo, dle místních podmínek, zakřivená. Rampa zároveň slouží jako střílna. Její rozevření je závislé na sektoru, který mám zbraň postřelovat. Okolo okopu je z vykopané zeminy navršena předprseň. V době nečinnosti se zbraň ukryje v zadní části palebného postavení. Na dně okopu mohou být dodatečně vyhloubeny okopy pro jednotlivce k ukrytí zbývajících členů obsluhy. Musí být umístěny tak, aby nepřekážely při manipulaci s kanónem. Další okopy se vybudují nedaleko palebného postavení.

*Poznámky k obr. 24: firing positron = palebná pozice
cover position = pozice při ukrytí
ramp = rampa*

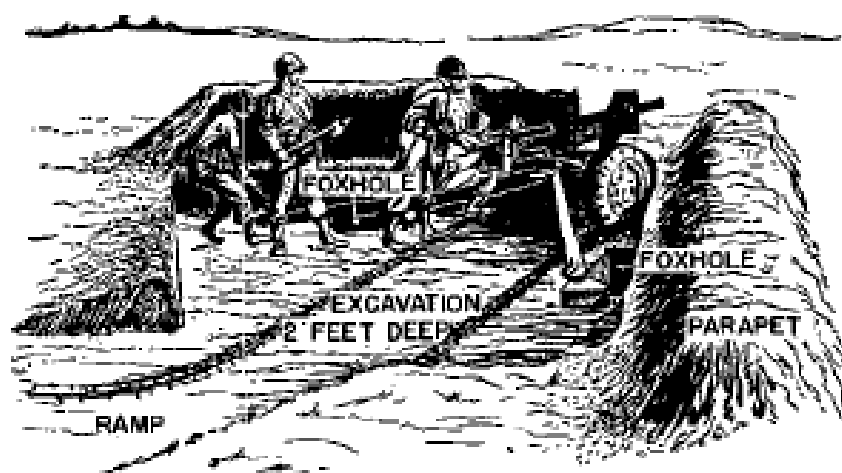
PERSPECTIVE

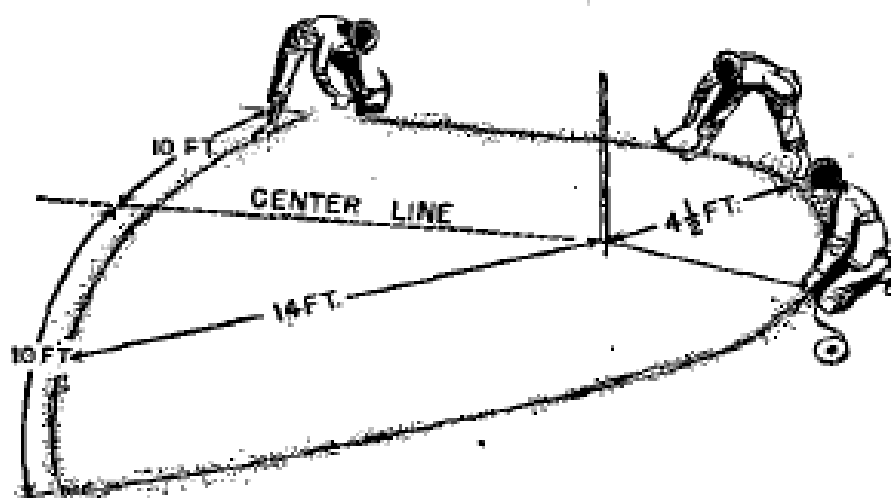
Obr. 25: Palebné postavení protitankového kanónu ráže 37 mm ve svažitém terénu

2.8 Palebné postavení protitankového kanónu ráže 57 mm

Na obr. 26 je základní typ palebného postavení protitankového kanónu ráže 57 mm. Palebný vějíř zbraně umístěné v tomto typu okopu je 110°. Palebný vějíř je možno rozšířit, avšak na úkor ochrany zbraně a obsluhy. Za normálních podmínek je vjezdová rampa v týlu okopu. Pokud to vyžadují místní terénní podmínky, může být i v čele. Z vykopané zeminy se navrší předprseň o výšce cca 2,5 stopy a síle 3 stopy. Střelec a jeho pomocník mají uvnitř palebného postavení vyhloubeny své vlastní okopy pro jednotlivce. Ostatní členové obsluhy zbraně si vybudují své okopy v blízkosti palebného stanoviště.

Obr. 26: Palebné postavení protitankového kanónu ráže 57 mm

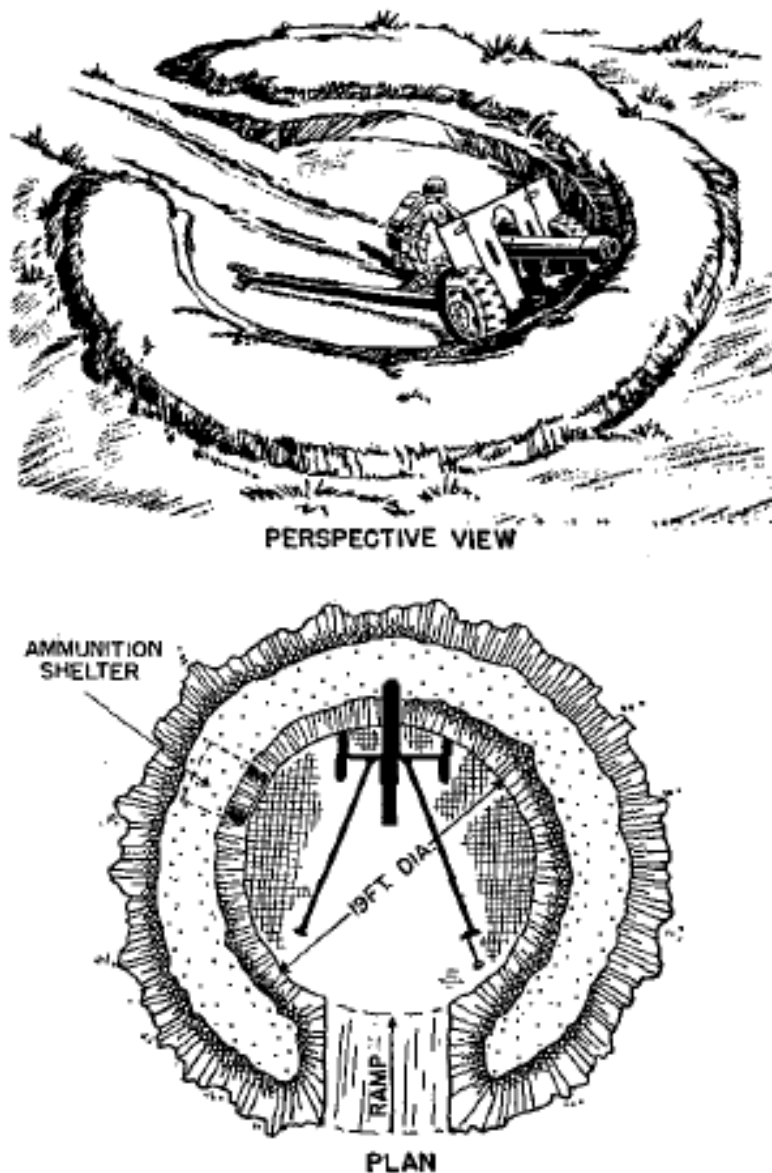

Obr. 27: Vytyčování palebného postavení protitankového kanónu ráže 57 mm

2.9 Palebné postavení houfnice ráže 105 mm M3

Palebné postavení o kruhovém půdorysu má průměr 19 stop a hloubku 2 stopy. Zbraň v něm umístěná může vést palbu v rozsahu 360°. Kolem palebného postavení je navržena předprseň, vjezdová rampa se nachází v jeho zadní části a okopy členů obsluhy se nacházejí v jeho blízkosti.

Poznámka k obr. 28: *ammunition shelter = výklenek (úkryt) pro munici*

Obr. 28: Palebné postavení houfnice ráže 105 mm M3 – pohled a půdorys

Zpracoval:

Ing. Vladimír Polášek
vladimir.polasek@atlas.cz

Prameny a použitá literatura:

War department field manual FM 5 – 15, Field fortifications, War department, 14. february, 1944

Pozn.:

Převodní tabulka jednotek anglo-americké měrové soustavy do soustavy jednotek SI viz. článek „Minometná palebná postavení“.